

The Cochin Free Compulsory Primary Education Bill.

Whereas it is expedient to provide for free, compulsory, primary education and make better provision for the extension and local supervision of primary education, it is hereby enacted as follows :—

Preamble.

Title and Preamble were put and carried.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*).—I move that the Bill may be taken up and finally passed at the next meeting of the Council.

Motion was put and carried.

The Cochin Nambudiri Kudumba Bill.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (*Nellayi*).—I beg to move that the Cochin Numbudiri Kudumba Bill be read in Council.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*).—I second it.

Mr. A. Eachara Menon (*Chittur Rural*).—I oppose it, not because the Nambudiries do not require a Bill for the better advancement of the community in the State. I oppose it simply because it is a retrograde measure. The framer of the Bill wanted to give legislative sanction to old, meaningless, antedeluvian and obnoxious customs which are prevailing among the Numbudiries. The Nambudiripads and Bhattathiripads and others are trying their level best to shed these customs one by one and from the way in which they have felicitated His Highness the Maharaja of Travancore for the temple entry Proclamation we can see the change brought about among them. The bill wants to give legislative sanction to the most obnoxious heinous custom of polygamy. The framer of this bill had occasion to know from the women of that community that they were against that system. When they were asked whether that should be made penal, they said that they should not only be punished with fine but that they should be sent to jail. The member also wanted to give the right given to Nair women under the Nair Regulation to have a share in the intestate property of the Nambudiri husband. He has been careful enough to entice the Nambudiries by throwing out to them the sop of partition. These Nambudiries have hitherto been confined to their houses and they did not know how to spend their money because they had no right over it. Now the framer of

the bill wants to give this right to the Nambudiries at the early age of 18. What will be the state of affairs can better be imagined than said. On these grounds I oppose the bill.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (*Nellayi*).—I may be kindly allowed to speak.

Mr. President.—Why did you allow the Hon'ble Member to oppose it before you stated what you had to say on the bill?

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (*Nellayi*).—It was the general practice to speak after the motion is seconded. Before I began to speak the Hon'ble Member for Chittur began his speech.

Sir, this is the occasion for me to explain to the House the principle of the Bill and its general provisions. In point of wealth, learning and culture, the Nambudiri community occupies a very preeminent position in our country. The personal law governing that community is in many cases uncertain and in its main details that law has been found to be unsatisfactory in its working by the members of the community. The Nambudiris have therefore been agitating for a law governing their community for the last several years. In Malabar they have succeeded in their attempts now that the Madras Nambudiri Act is on the Statute Book.

This House also has been throughout its history trying for a law for the Nambudiris. A Bill was twice passed by this House which unfortunately did not receive Royal assent. If the true principle underlying the theory of legislation is that the legislature must legislate to bring the law into conformity with usage and public opinion there can be no doubt whatsoever that the time has been ripe long ago when the Nambudiris deserved a legislation reforming their present laws. The Nambudiri Yogakshema Sabha which is the one and only accredited organisation of the Nambudiris has been agitating for this measure for a long time past. The Select Committee constituted to consider the last Nambudiri Bill of which I had the honour to be a member recorded evidence overwhelmingly in favour of the Bill. It is for these reasons that I who had once opposed the Bill now appear before this House as the mover of the Bill. In fact several of my Nambudiri friends who requested me to oppose the Bill in the first occasion have approached me now requesting me to move the Bill. The Government I understand is not inclined favourably towards the

Bill. In the face of the attitude of this House towards the measure on all previous occasions, in the face of unequivocal Nambudiri public opinion in support of the Bill, and seeing that a similar measure has been placed on the Statute Book in Madras as long ago as 1933 and also in Travancore 6 years back it will be wrong if Government opposes this bill in order to satisfy a few reactionaries. These reactionaries fail to notice the long strides of progress being taken by the community from day to day.

I do not deny that it is the duty of the Government to safeguard the interests of the community if the reformers in their enthusiasm are leading the community to danger.

An examination of the Bill will however show that the Bill is a moderate measure and is in no way likely to cause any danger to the community.

Chapter I deals with preliminaries. Chapter II deals with the Illom and its management. Section 5 of that Chapter lays down the principles which are almost invariably accepted by our courts. All the other sections of the Chapter are non-controversial. Chapter III lays down the rules regarding marriage. Chapters IV and V dealing with guardianship and intestate succession do not make any serious deviation from rules laid down by the decision of the Chief Court. The one Chapter in the Bill which makes any serious deviation from the existing law is Chapter VI dealing with partition. The present law does not provide for partition without consent of all members. The Bill grants the right of partition to all the members. It cannot be denied that if the community is desirous of this right it has to be granted. Clause 25 however provides for registration of an illam as impartible. This must, it is hoped be sufficient to safeguard the rights of illoms not desiring partition.

I intend with the leave of the House to refer the Bill to a Select Committee. It is not safe to pass this Bill without the expert examination of a competent Select Committee seeing that it affects one of the greatest of communities in our State.

The Hon'ble Member for Chittur made some remarks that this Bill is to give legal sanction to the antiquated customs of the Numbudiris. I am sorry to remark that the Hon'ble Member has not read the whole Bill and that is the reason why he made such a remark.

Mr. K. Ashtamoorthi Nambudiripad (Landlords).—I want to make one or two observations with regard to the

provisions of the Bill. As is pointed out in the Statement of objects and reasons the object of this Bill is to make such modifications in the customary law of the Nambudiris as are absolutely necessary to enable the community to continue to live under modern conditions of life. To achieve this object some changes should be made in the customary law of the community. Mainly these changes are three in number, viz., abolition of polygamy, restriction of the powers of the Karanavan in family management and the allowing of partition to any member who wants to sever his connection from the joint family.

The necessity to have such a Bill began to be felt by the members of the community about twelve years back and vigorous agitation was carried on by the Yogakshema Sabha the only representative institution of all the Nambudiris of Kerala. Through their untiring efforts they were able to get such Bills passed in the Madras Legislative Council in 1933 and in the neighbouring State of Travancore in 1106.

Now coming to our own state I am glad to observe that Bills were passed by this Honourable House twice, one in the first council and the second in the third Council. But unfortunately for the community the Bill did not get the Royal assent on both these occasions. We are not yet able to understand the reasons which prompted His Highness the Maharaja in withholding His consent to these Bills. It may be due to a feeling in His Highness' mind that the Bills were premature.

Excepting the provisions in Chapter VII to make illams impartible, which were introduced to satisfy the more conservative elements in the community the present Bill closely follows the Madras Nambudiri Act XXI of 1933. The policy of His Highness' Government is to bring as far as possible their laws analogous to the laws obtaining in British India. As regards the Nambudiris it is extremely necessary that their personal law should be brought into uniformity with the law obtained in British Malabar because many Nambudiri families own properties both in British Malabar and in the State. So I sincerely hope that there will be no difficulty in getting the assent of His Highness to this Bill. Moreover it is my earnest belief that the Government who has passed into law such a progressive piece of legislation of the Civil Marriage Bill. I humbly request all the Hon'ble Members to support this Bill and also pray His Highness the Maharaja to give His gracious assent to bring this Bill into the Statute Book.

* മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ (*Ezhuvas North*).—സർ, പല വേഷപ്പകർച്ചയോടുകൂടി ഈ സഭ പലപ്രാവശ്യം സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ബിൽ ആണ് ഇപ്പോഴും മറ്റൊരു വേഷത്തിൽ ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ളത്. കഥകളിയിൽ ചുവന്ന താടിയുടെ വേഷം കെട്ടുന്നവൻതന്നെ യായിരിക്കും പച്ചതാടിയുടെ വേഷം കെട്ടുന്നത്. താടിമാത്രം മാറി വച്ചാൽമതി. ഇങ്ങനെ റൊൾതന്നെ പല വേഷത്തിലും അരങ്ങത്തു വരുന്നുണ്ട്. ആദ്യം ഈ നിയമസഭയിൽ ഒരു നമ്പൂതിരി ബിൽ വന്നപ്പോൾ അപ്രായോഗികതപം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. രണ്ടാമത് ആദ്യത്തെ ബില്ലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അപ്രായോഗികതപഭാഗങ്ങൾ നീക്കംചെയ്തു ഈ നിയമസഭ മുൻപാകെ അവതരിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഈ നിയമസഭയുടെ ആരംഭം മുതൽക്കുതന്നെ നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിന്റെ അവശതകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായുള്ള ബില്ലുകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ നിയമസഭയിലാണെന്നു തോന്നുന്നു; ഒരു ഈഴവസ്രീ ഈ നിയമസഭയിൽ നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ അവശതകളെ പരിഹരിക്കുമാറ് ഒരു ബിൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു. ഇന്നത്തെ ഈ ബിൽ അവതാരകനായ ബഹുമാനപ്പെട്ട നെല്ലായി മെമ്പർതന്നെ ഒരു യാഥാസ്ഥിതികന്റെ നിലവച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഈഴവസ്രീ കേരളത്തിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ജാതിയിൽപ്പെട്ട നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകളുടെ കാര്യം പറയാൻ വന്നിരിക്കുന്നോ എന്നു പറഞ്ഞു. അസൂയപ്പെടുമാൻ അതിനെ ആക്ഷേപിച്ചതായി ഞാൻ പ്രൊസീഡിംഗ്സിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങളോടും സ്ത്രീകളോടും യാതൊരുവിധത്തിലും അടുക്കുവാനും അവരുടെ മനസ്ഥിതിയെ അറിയുവാനും സാധിക്കാത്ത ഒരു ഈഴവസ്രീ കൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇപ്പോഴത്തെ ബിൽ അവതാരകനായ ബഹുമാനപ്പെട്ട നെല്ലായി മെമ്പർക്ക് അന്ന് ആ ബില്ലിനോടു വെറുപ്പു തോന്നിയത്. ഏതുവിധത്തിലായാലും ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹംതന്നെ ഈ ബിൽ യാഥാസ്ഥിതികപക്ഷത്തിന് അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ ഭാവാനുരൂപപ്പെടുത്തി ഇതാ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കൊച്ചിരാജ്യം എപ്പോഴും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമാണ്. ബ്രിട്ടീഷിലെ നിയമങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെ പകർത്തുന്നതിനു കരേക്കാലമായി ഒരു ലാ കമ്മീഷണരെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷിൽ പാസ്സാക്കിയിരിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ തനിപ്പകർപ്പാണ് ഈ ബിൽ. തിരുവിതാംകൂറിലും മലബാറിലും പാസ്സാക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു ബിൽ കൊച്ചിയിൽ എന്തിനാണ് പാസ്സാക്കാതെയിരിക്കുന്നത് എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ അയൽരാജ്യങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി നാം അനുകരിക്കുക. അതു പ്രത്യേകിച്ചു അധീശ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ നാം അനുകരിക്കുക. യാഥാസ്ഥിതിക നമ്പൂതിരിമാർക്ക് വിരോധമില്ലാത്ത നിലയിൽ അധീശ ഗവണ്മെന്റ് പാസ്സാക്കിയിരിക്കുന്ന നിയമം ഒരു അനു

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

ജ്യോഗസ്ഥപക്ഷത്തുനിന്നും ഹാജരാക്കുന്നു എന്ന കാരണംകൊണ്ടാണോ ഗവണ്മെണ്ടു ഇതിനെ എത്രത്തീട്ടുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളായ ജനവിഭാഗത്തിന്റെ അവശതകളെ പരിഹരിക്കുമാറ് അതാതു സമുദായങ്ങൾ ഓരോ ബില്ലുകൾ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ഗവണ്മെണ്ടു അതിനെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുകയും ആ സമുദായങ്ങൾക്കു പ്രോത്സാഹനകരമായി പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതു ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ചുമതലയാണ്. മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഈ ബിൽ ഈ നിയമസഭയിൽ വന്നിട്ടും ഗവണ്മെണ്ടു അതിനെ തള്ളിക്കളയുകയാണ് ചെയ്തത്. അതിനേക്കാൾ പ്രായോഗികമായ വിധത്തിലാണ് ഇപ്പോൾ ഇതു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യം ഈ ബിൽ തള്ളിയ കൂട്ടത്തിൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ ഞങ്ങൾക്കും ഒരു തള്ളൽ കിട്ടി. ഈ സമുദായത്തിന്റെ നിയമം ഗവണ്മെണ്ടിനേയോ കൊട്ടാരത്തേയോ യാതൊരു വിധത്തിലും ബാധിക്കാത്ത ഒന്നാണ്. ഞങ്ങളുടെ ബിൽ നമ്പൂതിരി ബില്ലിനോടു ചേർത്തിരുന്നതുകൊണ്ടു ഈ ബിൽ തള്ളിയപ്രവാഹത്തിൽപ്പെട്ട് അതും തള്ളിപ്പോയി. എന്നാൽ ഈ പ്രാവശ്യം ഞങ്ങളുടെ ബിൽ കൊണ്ടുവരാതിരിക്കുവാനുള്ള കാരണം ഈ നമ്പൂതിരി ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഈ ബിൽ പാസായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ ഞങ്ങളുടെ ബില്ലും അവതരിപ്പിക്കണമെന്നാണ് വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗവണ്മെണ്ടിനു യാതൊരുപ്രഭവമില്ലാത്തതും മറ്റൊരു സമുദായത്തിന്നു വളരെ ഉപകാരമുള്ളതും അയൽഗവണ്മെണ്ടു കൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്നതുമായ ഈ ബില്ലിനെ നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിനുവേണ്ടി പാസാക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടി ഇതു സ്വീകരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടിനോടപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ബില്ലിനെ എന്റെ സർവ്വശക്തികളും പ്രയോഗിച്ചു അനുകൂലിക്കുന്നു.

Mr. V. K. Krishnankutty (Anthikad).—Sir, I deem it my duty to support this Bill. My constituency contains not less than 30 illoms. To my knowledge not an Illom has opposed the introduction of this Bill. I find one of the leading members of the Nambudiri community, an ex-M. L. C., Mr. Ittiravi Nambudiri is for passing this Bill. One of the considerations that should weigh with the Government is the opinion of the community whose personal law is sought to be changed by the present Bill. I do not think the Government represent the Nambudiris more than my friend Mr. Ashtamoorthi Nambudiripad who represents many of the Nambudiris in the State. When passing social legislation the first point for consideration is whether that community whose law is sought to be changed is in favour or against this change, and considering this the Government ought to remain neutral in such matters. I support this Bill. The Bill does not go far enough as other Bills have gone in Travancore and British Malabar. There is a

provision in this Bill enabling certain illoms if they chose to remain impartible, to put in a petition and register them as impartible. Mr. Ramachandra Ayyar has made those provisions to placate the opinion of the orthodox section also. I think the Hon'ble Member for Chittur has opposed this Bill because it has not gone far enough to make the necessary changes in the customs of the Nambudiris.

* **Dr. A. R. Menon** (*Pallippuram*).—Sir, I approach this question with a great sense of responsibility. That responsibility has all the more increased when we were given a hint the other day by the Secretary to Government that Government has an idea of opposing this measure. I hope I am correct in making that statement. Before entering into this I would give a brief history of this Bill for the last nine or ten years. The first bill was introduced and remarkably enough the most violent and vehement opponent of that measure was no less a person than the present mover of the bill (hear, hear). Remarkably enough, for the first time in the history of this House, the Diwan-President gave free permission to the members of the Government to participate in the debate as they pleased and we saw the Government members taking part in the debate and voting as they chose. That is to say Government were remarkably enthusiastic in seeing the passage of this bill and they gave permission to their officers to enrich the discussion by participating in the debate. That bill passed through all the various stages till it reached the final stage of getting the Royal assent. The assent was withheld and a reason was given, if I remember right. The Maharaja said that there were one or two provisions in that bill which were not acceptable to His Highness, but certainly His Highness was not against the bill as a whole. According to the rule or regulation or practice, whatever it is, His Highness can only accept a bill in toto or reject it completely. Therefore, His Highness had to reject that bill.

A second attempt was made, but it proved to be abortive for want of time. A third attempt was, therefore, made and a bill which was less mild than the first one was introduced. The first two stages were gone through and after necessary amendments the bill which was not so far advanced reached the final stage, that is up to the stage of the Royal assent. That assent was not forthcoming and we do not know the reasons. Now we thought the reason most probably was that their might be some

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

provisions in the bill which were not acceptable and that therefore the best and safest course was to follow as far as possible the provisions contained in the bill passed by the British Legislature. Nobody is going to say that there is a great divergence either in manners or customs or habits between the Nambudiries living in the British territories or Cochin or for the matter of that, Travancore. Therefore we thought that safety lay in copying verbatim the provisions contained in the British bill. That is the bill presented to-day.

I can well understand the Hon'ble Member for Chittur in complaining that the bill has been put down very much. It has come down gradually as much as it does not really resemble the original bill. The House must understand that it is not the monetary question that counts. It is a great mistake to think it is only the economic question. It is really a social question of a grievous nature and if you want to solve a social question it is understood that economic independence alone will give social independence and status. It is the duty of the House to see way what in the present economic system obtained in the Nambudiri community has ruined the position of the members of that community especially with regard to the women of that community, to what state of abject misery and dependence the women of that community have been reduced by the operation of this unheard-of arrangement. There is nowhere in the whole world this combination of Makkathayam and Marumakkathayam types with the sole object of keeping property intact neglecting and ignoring the elementary human rights, especially of the women folk.

Everywhere laws have been enacted with the sole idea and object of keeping the property intact ignoring the rights of others. That law you see among the aristocracies in England by the operation of the law of primogeniture which enables the father to hand over the whole property to his eldest son in violation of the law of nature and in violation of the natural laws of affection. All the properties are handed over to the eldest son and nothing is given to the younger children. Is it because that the father loves only his eldest son? No. It is because the father wants to keep the property intact, because he who possesses property possesses the power. Similarly you will see in the arrangement of Nambudiri Illoms also, a similar idea runs through and through. What is the arrangement here. When the father dies though the property goes to the eldest son the management is vested in the seniormost male member of the illom so much so the uncle comes into mangement. In other

words though the line of inheritance is more or less like Mithakshara the management is based on the Marumakkathayam system. The result is the uncle who has no interest whatsoever in the illom property squanders away the property like anything and what is much more serious from my point of view since the eldest son is allowed to marry all the other members of the family are compelled to enter into some matrimonial alliances, semimatrimonial alliances and alliances which by common usage has come to be considered as marriage. It so happens that there is not a great difference between man and woman of that community with the result that the Nambudiries are compelled to a system of polygamy the worst system of polygamy that you come across in the world. During the discussion of the first Bill of which I was a member of the Select Committee an old Numbudiri of 77 came before us and confessed that he had lately married a girl of 19. That was his fourth marriage. Among the community there is some religious sentiment that all the girls must be married before they die. I have even been told that in their death bed a tali used to be tied. Of course I stand subject to correction. But the fact remains that there is a feeling that all the women must be married and where husbands are not available—there is a scarcity even among us of husbands in these days—these young girls are compelled to enter into wedlock with old men. Are we not to consider that aspect of the question? I again reiterate that you should be guided more by the side of humanity by a consideration of the hardship put upon the women rather than upon the division and distribution of property. That is only the means to an end. The end is to enable these wretched women to live the lives of ordinary human beings. They are treated as cattle and they are addressed as cattle. The word used with regard to them is 'കൂട' which means 'it'. They are no better than an inanimate object. Do not think I am exaggerating; I speak with some authority for I have come in contact with a good number of them. I am only understating the case. There are certain things which I do not desire to say openly in this Council. I say the forbidding walls of these Nambudiri Illoms have been resounding with the cries and sighs of these women for ages and we come and talk here of the distribution of wealth. This House has a right to see that the people living under this Government are allowed to live as ordinary human beings. When these women are reduced to this position what could you expect of the men. These people who from time immemorial have been the intellectual leaders of this country have gradually reduced to nothingness apart from their property. Where the women have been reduced to animals, you have a

right to see the men also like animals. The intellectual height that their ancestors reached is not being reached by Nambudiries of today. A community which has produced a Sankaracharya is nothing now. All these things can be traced to one fact that one section of these people have been reduced to the position of animals. Now if you want to get rid of this system you must knock off that system which keeps the property intact. All those who oppose this bill, while bringing forward one line of argument always say that if you touch the system the whole edifice will tumble down. I admit that there is some truth in it. This was brought forward when the Nair Regulation was passed. And I am not prepared to say that it has not caused any mischief. Whatever may be its economic aspect it has given greater freedom to our women and if freedom can improve a community is it not the duty of this House to see that freedom is conferred upon them? That freedom can be conferred only by tampering, only by doing away, with the system of inheritance completely and without any hesitation whatsoever. The question is, is the House prepared to do that? I believe they are. Are you entitled to do that? I believe you are because we represent not one community here but we represent the people and all of us represent humanity. I have never come across a more inhuman arrangement in the human family than the arrangement that is obtaining among the Nambudiries. The women are not allowed to see the glories of nature; they are not even allowed to enjoy the pleasures that providence has given to all of us. Apart from that whatever may be the physical discomfort of the Nambudiri women they have to pass through a stage of mental agony. Think of a man of 77 entering into wedlock with a girl of 19. Do any of you realise what that mental agony is? That one instance is enough to smash up the whole system.

Now, Sir, I am asking this question why this bill has not been passed. The Nairs are interested, the Ambalavasis are interested, the Poduvals are interested, all of us are interested, because these Nambudiries constitute the best market for husbands to all these communities. (Laughter). But every Nambudiri that leaves his Illom leaves a woman without a husband. Unfortunately the Nambudiri women cannot take husbands from any other community. This consideration also must weigh with you. I am interested mainly with this question with regard to the condition of Nambudiri women. It is the duty of the House to see that this slavery, this unheard of slavery, body and soul is put an end to. Now the Government without considering these various aspects of the question are compelled

to take an attitude of hostility. But they must reconsider this question and bring forward such suggestions as would give relief to these Nambudiri women and make such provisions as you deem fit and give some relief to this community. So far as non-officials are concerned whatever may be the party to which they belong, whatever may be the party clashes, when questions of this nature, questions of such importance, come up for discussion in this Council, they should not show any such difference. It will be an everlasting disgrace to the Council. I trust that the non-official members will realise this and join together and give their fullest support to these people who are struggling in vain against the social and economic oppression.

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—Sir, the Government, I regret to say, feel constrained by force of circumstances to oppose this bill. Obviously the Government's views do not agree with the views expressed by several of the Hon'ble non-official Members of this House.

A little retrospect with regard to the Nambudiries, their customs and their laws may perhaps help the Hon'ble Members to revise their views. We may also consider who exactly are the representatives who are proposing to legislate for these Nambudiries? Hon'ble Members will please remember one thing that far from Government being anxious or even willing to put spokes in the wheels of progress of communities, the Government have more than once shown clearly that Government were quite ready to extend this co-operation in proper cases. But in the meantime let us focus our attention on this Nambudiri community for a while. It is very well known that these Nambudiries settled in Malabar centuries ago, possibly about 20 or more centuries ago. It has been repeatedly laid down by courts of law that the law relating to the Nambudiries is the archaic Hindu law that appears to have existed long before the Mithakshara Law came into existence. The Mithakshara law is binding on the ordinary Hindus. This archaic law is said to be the law of the land wherefrom these Nambudiries migrated to Malabar. There was a system of Hindu law prevailing in those parts in those days and they naturally were followers of the same.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas South*).—Are these the results of your investigations?

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—I am not ventilating here the result of my investigations regarding the antecedents of Nambudires but I am only

reiterating the opinions expressed by such learned judges as the Late Justice Muthuswamy Iyer, Justice Bhazyam Ayyangar, Justice Sundaram Ayyar and the learned judges of our Chief Court. They are all unanimous in their opinion. If Hon'ble Members are not aware of that fact I may point out to them the decisions contained in 22 and 23 Cochin. There are also several cases bearing on the matter.

But to continue, this law was imported by the Nambudiries from their original haunts 20 or more centuries ago. That law was even more antiquated than the Mithakshara Law. It has been explained by learned Judges time and again that the special customs and observances found among the Nambudiries are all due to the survival of that old archaic law which they brought with them. It is a moot point whether some of the customs that govern the Malayalees, as they exist today in Malabar, were copied by the Nambudiries or on the other hand the Malayalees copied the Nambudiri Law as practised by them. It will never pay us to enter into an investigation about the real position with regard to that matter. Whatever it be, we notice now that there are strong resemblances in certain points of law and practice with regard to the customs prevailing among the Nambudiries and those prevailing among the Nayers. No doubt the modern highly educated Nayar community has been agitating for serious interference with their longstanding customs and the Government sympathetically considered their aspirations the more so because they are well aware that there were educated scions of that community capable of leading that community correctly and through the proper path and the Government readily passed into law the provisions contained in the Nayar Bill. Another example of the readiness of the Government to act vigorously when vigorous action was called for also comes to my mind. The Hon'ble Member for Ezhuvas North mentioned a few moments ago that the Ezhuva Makkathayam Bill had a sad fate at the hands of the Government. He was quite right. But if the Hon'ble Member had given a moment's thought he would have remembered that the Marumakkathayam Ezhuva Bill introduced by the same Member as introduced the Makkathayam Bill was passed by this House and the Government readily passed it into law. A few years later the same Hon'ble Member introduced the Makkathayam Ezhuva Bill and I had also a humble part in it. The Bill no doubt was passed by this House but the Government felt constrained to veto the Bill. Why? For obvious reasons which any disinterested

investigator can readily find out. In the case of the Marumakkathayam Bill there was a unanimous opinion that such a law was necessary, but in the case of the Makkathayam Ezhuva Bill I know it directly from personal experience that there was not only not a concensus of opinion for it, but serious dissent on the part of those who would really be affected by it. I remember for instance, when we went to Chittur for taking evidence there was not even one soul who wanted that Bill. We went to Peringottuara. Thousands of people were gathered there to welcome us, to cheer us. But those who had any property, who had any interest in working the provisions of the Bill, were all opposed to the Bill. All others who had nothing at stake were wholeheartedly in favour of the Bill.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas, South*).—There is no necessity for repeating all that here. As in the case of the Nambudiri Bill some forces were working underhand.

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—That Bill naturally was vetoed by the Government because Government got repeated representations from the people who were affected by the provisions of the bill that the bill was against the best interests of the community. The members of that community did not want to turn the little heads of their women by giving them that peculiar kind of freedom.

Mr. A. Sankara Menon (*Trippunithura*).—But in the Nayar Regulation the women were given the best of rights.

Dr. A. R. Menon (*Pallippuram*).—Has ever man given freedom to woman entirely of his own free will in your knowledge or in the history of the country?

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—Woman always controls man. Perhaps you have heard of the Moghul Emperor with his 400 wives one among whom being the power behind the throne.

Mrs. Meenakshy N. Menon (*Nominated*).—Have the little heads of Nayar women ever been turned by giving them freedom?

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—The Nayar woman is the better of the Nayar man in this country. (Laughter). That is why the Government readily translated that Bill into law.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas South*).—What was the case with the Christian Succession Act? Even women opposed it. Still it became law.

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—The Christian Succession Act was passed by this Council and it was readily accepted by the Government. The Christian Community all but unanimously wanted the measure. I think the Hon'ble Member has not followed me. Let me explain the position. The Makkathayam Bill was rejected by the Government while the Marumakkathayam Bill was readily accepted. Hon'ble Members will not say that the Government had any particular affinity for the Marumakkathayis while they had no such interest in the Makkathayis. That shows that the Government were only doing their legitimate duty in accepting the one and rejecting the other. Hon'ble Members will remember that in matters of social legislation, especially in legislation introduced and passed by Members of a Council where the particular community concerned is not sufficiently or fairly represented, it certainly behoves the Government to watch carefully to see whether the Bill is being foisted over the heads of the community concerned. Now take the case of this Nambudiri Bill. We have only one solitary though distinguished scion of that community in this Council. Certainly he will not pretend that he represents the whole community.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas South*).—He is representing the orthodox section of the Nambudiris being the representative of the landholders.

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—I do not for a moment say that the non-official members of the House are either incompetent legally to introduce such a measure. Government have to look about and see whether there is a fair consensus of opinion for it. The Hon'ble Member for Pallippuram referred to an old gentleman's marriage. Supposing that is so I must point out that that sort of thing takes place even in western countries.

Dr. A. R. Menon (*Pallippuram*).—Why suppose? It is a statement of fact.

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—A distinguished Viceroy of 75 married recently a girl of 25. (Laughter)

Without any offence, take for instance the Mohammedan community. They can marry more than one wife. Suppose a

non-official member of this House brings a measure enacting that Mohammedans should not marry more than one wife and suppose a good percentage of the Mohammedans resist such a measure which according to them will be a revolutionary one, would the Government be justified in translating that measure into law?

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (*Nellayi*).—Do not the Yogakshema Sabha want it?

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—I am only citing an illustration.

Dr. A. R. Menon (*Pallippuram*).—What do you mean by the consensus of opinion? Will not 51% represent the consensus of opinion?

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—51%? No modern Government would dare to act on a bare majority in cases like that and if any Government dare to do so they will hear about it.

To continue, we do not propose to interfere with the law, customs, social practices and rights of individual communities unless a clear unmistakable and all but unanimous case is made out for such interference.

Mr. V. K. Krishnankutty (*Anthikad*).—How can that be known?

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—How was it done in the case of Marumakkathayam Ezhuva Bill?

Dr. A. R. Menon (*Pallippuram*).—The Nambudiri Bill is on the Statute Book of British Malabar and Travancore. Is it by following through the processes that you have been explaining to us?

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—I have not made any detailed investigations of things in Malabar and Travancore. I confine myself to what is going on in Cochin to-day.

The House rose for lunch at 1 p. m. and reassembled at 2-15 p. m. with the Deputy President (M. R. Ry., A. Sankara Menon Ayl., B. A. & B. L.) in the Chair.

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—Sir, I have only very little to add. I have been trying to make it clear that the view point of the Government in

regard to social legislation is that unless there is the clearest justification for countenancing such legislation, Government will not be justified in accepting bills of this nature. I have already brought to the notice of the Council the fact that the Government have favourably considered several bills when the Government knew that the bills were wanted by the communities concerned. I have also brought to the notice of this Council the fact that on rare occasions some bills had to be reluctantly turned down by the Government because the Government became aware that these bills were not wanted by the communities which were to be affected. In the case of this Nambudiri Bill as I have already indicated Government are aware that as such there does not exist such a consensus of opinion among the Nambudiri community in favour of the bill as to justify the countenancing of that bill by the Government. I have also to state before concluding one principle that the Government keep in mind in matters like this. There must first and foremost be the clearest indication that there is a consensus of opinion in favour of the bill. And in case of the least doubt the benefit of the doubt should go against the party that wants to introduce the bill.

Mr. V. K. Krishnankutty (*Anthikad*).—What is the method of finding out the consensus of opinion of the community?

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—I would rather not be led into irrelevancies and sidetrackings. As I said there must be a clear consensus of opinion demanding the measure and where there is any reason for doubt the Government will maintain the status quo.

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*).—On a point of information, Sir. Can this Yogakshema Sabha be considered to speak for the Nambudiries as a whole?

Mr. K. P. Kannan Nayar (*Joint Secretary to Government*).—Only a section.

Dr. A. R. Menon (*Pallippuram*).—Will the Government be pleased to consider the question of taking a referendum? Will you consider that favourably?

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—Hon'ble Members may try that.

* മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ (*Adur*).— സർ, നമ്പൂതിരി സമുദായത്തെക്കുറിച്ച് അല്പമെങ്കിലും അറിവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള ആ

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

ക്ഷം ഈ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളാതിരിക്കുവാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. ഈ കാര്യത്തിൽ കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയം ഇത്ര കലശലായിട്ടുള്ള വിധത്തിൽ മാറിയതിനെക്കുറിച്ച് അതൃപ്തപ്പെടാതെ നിവൃത്തിയില്ല. മന്യൂ നമ്പൂതിരിബിൽ ഈ സഭയിൽ വന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു അന്തർജനത്തെ അവരുടെ അറയുടെ ഇരുട്ടിൽനിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു ഒരു വിദഗ്ദ്ധ മെമ്പറായി കൊണ്ടുവന്ന കൊച്ചി ഗവണ്മെണ്ടു തന്നെയാണ് ഇപ്പോൾ ആചാരത്തിന്റേയും യാഥാസ്ഥികത്വത്തിന്റേയും പേരിൽ ഈ ബില്ലിനെ എത്രക്കുണുവെന്നാലോചിക്കുമ്പോൾ വളരെ അതൃപ്തതോന്നുന്നുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ലാ മെമ്പറവർകളുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഈ ബിൽ നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിനെയും വളരെ കാലമായി നിലനിന്നുവരുന്ന നിയമങ്ങളേയും നടപടികളേയും മാറ്റുന്ന ഒന്നായതുകൊണ്ടു് ഗവണ്മെന്റിന് ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് എനിക്കു പറയാനുള്ള സമാധാനം ഇതുമാത്രമാണ്. നമ്പൂതിരി സമുദായത്തെ ഇപ്പോൾ ഭരിക്കുന്നതായിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാൻ അതു മിതാക്ഷര നിയമമാണോ, മിതാക്ഷര നിയമവും മരുമക്കത്തായ നിയമവും കൂടിയുള്ളതാണോ, അല്ലാത്തപക്ഷം ലാ മെമ്പറവർകൾ പറഞ്ഞപോലെ ആക്കേ്ക് അതാണോ എന്നിങ്ങനെ വാദംകൊണ്ടു വരുന്നതുതന്നെ അസംസ്കൃതമാണ്. നമ്പൂതിരി സമുദായത്തെ ഇപ്പോൾ ഭരിക്കുന്നതായ നിയമം ആക്കേ്ക (വളരെ പുരാതനമായ) നിയമമാണെങ്കിൽ ആ ഏകകാരണത്തിന്മേൽ നിയമസഭ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഒരു പരിഷ്കൃത ഗവണ്മെണ്ടു ആക്കേ്കായിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളെ മാറ്റാൻ പാടില്ലെന്നു പറയുന്നതു് പരിഷ്കാരത്തെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ്. ൨൨. കൊച്ചിയിലും, ൨൩. കൊച്ചിയിലും ഈ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെണ്ടു അഡ്വക്കേററവർകൾ പറഞ്ഞ സംഗതി അതിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും എന്തുതന്നെയായാലും ആ വാദം ഇവിടെ ആലോചിക്കേണ്ടതില്ലെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. ഒരു സമുദായത്തെ ബാധിക്കുന്നതായ നിയമമുണ്ടാക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ടു അനുവർത്തിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ള നയമെന്താണെന്നു ലാ മെമ്പറവർകൾ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാനും യോജിക്കുന്നു. അതായതു ഈ സമുദായത്തിനു അവിതർക്കമായ ഒരുഭിപ്രായം ഈ കാര്യത്തിലുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം ഒരു നിയമം ബില്ലിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ്. അതാണ് നിയമസഭാമെമ്പർമാരിൽ, അതാണ് ഞങ്ങൾക്കു ഈ കാര്യത്തിൽ നൽകേണ്ട തത്വമെങ്കിൽ ഗവണ്മെണ്ടു ആ തത്വത്തെ വിസ്മരിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. (ഫീയർ, ഫീയർ) വളരെക്കാലമായി നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഇടയിൽ ഏകസാമുദായിക സ്ഥാപനമായി നിലനിന്നുപോരുന്നതു യോഗക്ഷേമസഭയാണ്. ആ പ്രസ്ഥാനംവഴി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർക്കു ന്യായമാ

യി വരുത്തുവാനുള്ള സംഗതി ഏതൊന്നാണെന്നു വളരെ സ്പഷ്ടമായി ഗവണ്മെണ്ടിനു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. നമ്പൂതിരിമാരുടെ യോഗക്ഷേമസഭ നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന ഒന്നല്ലെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തി ഇല്ലാത്ത നിലയിൽ അതിന്റെ ചരിത്രം ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. അതിനു ആധാരമായിട്ടു ഏതാനും ചില ഭിക്ഷകളിൽ ചില നമ്പൂതിരി വ്യക്തികൾ നില്ക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതല്ലാതെ നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിനു എതിരായ ഒരു സ്ഥാപനമാണ് അതെന്നു കൊച്ചി ഗവണ്മെണ്ടിനു മൂലക്കൊണ്ടിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഈ സഭയ്ക്കെതിരായിട്ടു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ചില നമ്പൂതിരി യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ പരിശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും ആ പരിശ്രമം ലജ്ജാവഹമായിട്ടാണ് കലാശിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടു ആ സംഘടിത നമ്പൂതിരി യോഗക്ഷേമ സഭയിൽനിന്നും ആവർത്തിച്ചു പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായം ആ സമുദായത്തിന്റെ അഭിപ്രായമല്ലെന്നു കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള ന്യായങ്ങൾ എടുത്തുപറഞ്ഞു ഈ ബില്ലിനെ എത്രക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ഇവിടെ ലാ മെമ്പർ അവർകൾ പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങൾക്കു യാതൊരു സമാധാനവും പറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വളരെ മനോഹരമായ ഗുളികകൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള നീർപ്പോളകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ഉള്ളതായി അദ്ദേഹം അഭിമാനിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ആ നീർപ്പോളകളെ പിടിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം എന്റെ കൈകൾക്കുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിനു ഈ വിധത്തിലുള്ള ഒരു നിയമം വേണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഏതാനും ചില നമ്പൂതിരിമാർ, ഈ രാജ്യത്തു സ്ഥാനവും യോഗ്യതയും ഇല്ലാത്ത ഏതാനും ചില നമ്പൂതിരിമാർമാത്രം പറയുന്ന അഭിപ്രായം മാത്രമാണെന്നു അത്മാന്തരേണ അദ്ദേഹം ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുക ഉണ്ടായി. തീയ്യബില്ലിനെ എത്ര തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി എത്രത്തുവോ ആ തത്വത്തിന്മേൽ ഇതിനെ എതിർക്കുന്നുവെന്ന ഒരു വാദം ഇതിലും പ്രയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു. കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള പ്രാധാന്യമേറിയ നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങളുടേയും മാന്യന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാരുടേയും അഭിപ്രായം ഈ കാര്യത്തിൽ എന്താണെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. അതിനെതിരായിട്ടു ഈ നമ്പൂതിരി ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചു ആ ഒക്കങ്കിലും ഏതെങ്കിലും അഭിപ്രായം ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു പറയുവാൻപോലും ധൈര്യമില്ലാത്തവിധത്തിലുള്ള രെഭിപ്രായം മാത്രമാണ്. യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തെ പുലർത്തി നമ്പൂതിരി സമുദായം ഇന്നനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകളെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു പോരണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഏതാനും ചില വ്യക്തികൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ അവർ മുരുകുപേർ മാത്രമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു പരസ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ധൈര്യമില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള ഏതാനും ചില വ്യക്തികൾക്കുവേണ്ടി കൊച്ചി ഗവണ്മെണ്ടു ഒരു

വാദം നടത്തുകയാണെങ്കിൽ അതു കഷ്ടതരമാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല.

സർ, വളരെ വലിയ വിപ്ലവകരമായ മാറ്റങ്ങളൊന്നും നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിൽ വരുത്തണമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ഒരു ബിൽ അല്ല ഇതു. അയൽരാജ്യമായ ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിലുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള ഒരു ബില്ലാണിത്. ഉദാഹരണം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ ഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു നൂറാണ്ടുവായത്തിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുള്ള ദിക്കിൽ നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങൾ അവിഭാജ്യമായി നിലനിൽക്കണമെന്നുള്ളതിനു പ്രത്യേക നിയമമുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിൽ അതില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിലും കൊച്ചിയിലും ഉള്ള നമ്പൂതിരിമാർ ഒരേ നിലയിലുള്ള സാമുദായിക സ്ഥിതിയിലും സാമ്പത്തിക നിലയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവരാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിലുള്ള മിക്ക നമ്പൂതിരിമാർക്കും കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ സ്വത്തുക്കളുണ്ട്. അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെ മൺനമ്പൂതിരിമാർ പാസ്സായ നമ്പൂതിരി ആക്സനസരിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ ഭരിച്ചുവരുന്നത്. അവർക്കു കൊച്ചിയിലുള്ള ഏതാനും സ്വത്തുക്കൾമാത്രം പുരാതന നിയമപ്രകാരം ഭരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു പലവിധത്തിലുള്ള കഴപ്പുക്കൾക്കും ഇടയാകുമെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു തർക്കവുമില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിൽ യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള ഉപരിപ്പവങ്ങളായ പരിഷ്കാരങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ സമ്മതിക്കാത്ത ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റു ഈ നിലയിലുള്ള നിയമം അവരുടെ ക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു അവിടെ നടപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ പാടില്ലെന്നു പറയുന്നതു അതുകൂടാതെ കരമായ ഒരു പ്രസ്താവനയാണ്.

സാമുദായിക നിയമങ്ങൾ ഇപ്രകാരം തെക്കുനിന്നു വടക്കോട്ടാണ് കയറാറുള്ളത്. കുടിയായ നിയമം ആദ്യം തിരുവിതാംകൂറിൽ തുടങ്ങി; കൊച്ചിയിലും നടപ്പാക്കി; പിന്നെയാണ് മലബാറിൽ തുടങ്ങിയത്. നായർ റഗുലേഷനും അതുപോലെതന്നെ. എന്നാൽ നമ്പൂതിരിമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളംമാത്രം സാമുദായിക വ്യവസ്ഥകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രത്യേകത വരുവാൻ കാരണം കൃത്രിമങ്ങളായ ചില പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലമാണ്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറ് അഡ്വക്കേറ്റു പറയുകയുണ്ടായി, ഈ സഭയ്ക്ക് ഈ വിധത്തിലുള്ള ഒരു നിയമം പാസാക്കുവാനധികാരമില്ലെന്ന്. ആ വാദത്തെ ഞാൻ ശക്തിപൂർവ്വം പ്രതിഷേധിക്കുന്നു. നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രാതിനിധ്യത്തിനുള്ള യാതൊരു വ്യവസ്ഥകളും ഈ നിയമസഭാ റഗുലേഷനിൽ ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ, നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രാതിനിധ്യം ഈ നിയമസഭയിൽ ഇല്ലാത്ത കാരണംപറഞ്ഞ് ഈ ബില്ലിനെ എതിർത്ത് ഗവണ്മെൻറ് അഡ്വക്കേറ്റിന്റെ ഡയറക്ടറേക്കു റിച്ച് അഭിമാനിക്കുകയല്ലാതെ ഞാൻ എന്തുചെയ്യട്ടെ! ഈ രീതിയിൽ

ഗവണ്മെൻറ് ഇതിനെ എതിർക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്പൂതിരി സമുദായത്തെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു നിയമം ഈ നിയമസഭയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഈ നിയമസഭയിൽ സാമുദായികമായിട്ടു മറ്റുള്ള നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ഏതാഭർംവച്ചുകൊണ്ട് തടയുന്നുവോ അതേ ആഭർം വച്ചുകൊണ്ട് ഈ നിയമത്തേയും തടയണമെന്നുള്ള യാഥാസ്ഥിതികതപത്തോടുകൂടിയ ഉദ്ദേശം ഗവണ്മെൻറിനുണ്ട്. സാധാരണമായിട്ടു ഗവണ്മെൻറു പറയാറുള്ള ന്യായമെന്നാണെന്നുവെച്ചാൽ “രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിക്കുവാനുള്ള ഈ നിയമസഭക്ക് ഇതിനെക്കുറിച്ചാലോചിക്കുവാൻ അധികാരമില്ല” എന്നാണ്. ഇപ്പോൾ ഈവക അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ലെന്നുള്ള നില വന്നുചേർന്നിട്ടുണ്ട്. നമ്പൂതിരിമാർ കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ ധനസ്ഥിതികൊണ്ടും, ഭൂസ്ഥിതികൊണ്ടും, സംസ്കാരംകൊണ്ടും, പാരമ്പര്യതപ്തകൊണ്ടും, പഠിപ്പുകൊണ്ടും, മറ്റൊല്ലാംകൊണ്ടും മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു സമുദായക്കാരാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സമുദായത്തിനു ബാധകമായ ഒരു ബിൽ ഈ നിയമസഭയിൽ കൊണ്ടുവന്നു കയറുവാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇത് ആ സമുദായം അർഹിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിനു പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമാണ്. ഈവിധത്തിലുള്ള ആക്ഷേപനിയമം ഇന്നു നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുവരികിൽ മറ്റു രാജ്യങ്ങളേക്കാൾ നമ്പൂതിരി സമുദായം കൊച്ചിയിൽ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുമായിരുന്നു.

നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങൾതന്നെ പലവിധത്തിലാണ്. പത്തും പന്ത്രണ്ടും പറമ്പെല്ലും പാട്ടംവരവുള്ള നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങളുമുണ്ട്, വേറെ വിധത്തിലുള്ള വരായുള്ള നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങളുമുണ്ട്. ആവശ്യത്തിനുമാത്രം പോരുന്ന നെല്ലുപാട്ടം കിട്ടുന്നവരുമുണ്ട്. യാതൊന്നും കിട്ടാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നവരുമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങൾ പലവിധത്തിലാണ്. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു് ഇടത്തരക്കാർക്കു പ്രത്യേകിച്ചും ഈ നിയമം അത്യാവശ്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഏസ്റ്റേറ്റുകൾ ഭിന്നിച്ചുപോകാത്ത വിധത്തിൽ നിലനില്ക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈ നിയമം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

നമ്പൂതിരി റഗുലേഷനെ എതിർക്കുവാനുള്ള കഠിന ഏടയും ഏതെങ്കിലുമൊരു വ്യക്തിക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള പ്രതിവിധി ഒരു കൊല്ലത്തെ നമ്പൂതിരിയോഗക്ഷേമ സഭയിൽ അവരെ ഹാജരാക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ്. കൂടാതെ പള്ളിപ്പുറം മെമ്പറവർകൾ ഏറ്റവും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകളുടെ ഏറ്റവും ശോചനീയമായ സ്ഥിതിക്ക് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഒരു പരിഹാരം വരണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ സപത്തവകാശങ്ങളേയും മറ്റും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു നിയമമുണ്ടാകേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. (ഫീയർ, ഫീയർ) നമ്പൂതിരിമാരുടെ സാമുദായികാചാരങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു നിയമമല്ല ഇത്. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള നിയമം പാസ്സാക്കേണ്ട ആവശ്യം ഈ നിയമസഭയ്ക്കില്ലെന്നെനിക്കറിയാം. സമുദായത്തിന്റെ പുരോഗമനത്തിനു തടസ്സമായി നിൽക്കുന്ന സാമ്പത്തിക ചുരുപാടുകളെ മാറ്റുന്ന

തിനുള്ള ഒരു നിയമമാണിത്. ഇതിൽ വിപ്ലവകരമായ യാതൊരു സംഗതിയുമില്ല. അതുകൊണ്ട് പരിഷ്കാരത്തിനും നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിലെ സ്ത്രീകളുടേയും അനന്തരവന്മാരുടേയും ആകെയുള്ള പുരോഗമനത്തിനും, രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗമനത്തിനനുതനെയും എത്രയും അത്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നുള്ള ഏക വാദത്തിന്മേൽമാത്രം ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണ്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട പള്ളിപ്പുറമെമ്പരവർകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ നമ്പൂതിരി നിയമം വളരെ മിശ്രമായ ഒന്നാണ്. പല കാര്യങ്ങളിലും മിതാക്ഷരശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള ഭേദമാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏകിലും ഇല്ലത്തെ ഭേദംമാത്രം മരുമക്കത്തായ തറവാടുകളെ അനുകരിച്ചാണ് നടത്തുന്നത്. ഈ രണ്ടു സമ്പ്രദായങ്ങളും യോജിക്കാത്തതായ ഒരു സംഘടനാമൂലം പലേ കഴപ്പുകളും മാനേജ്മെന്റിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഈ സാമുദായിക ക്രമം അനേകം നൂറ്റാണ്ടുകളായി കേരളത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്നുവെന്നുള്ള കാരണത്തിന്മേൽ അതിനെ അതിലംഘിക്കാതിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നുവെച്ചാൽ ആ സാമുദായികക്രമം പുലർന്നുവന്നതും അതിനുവേണ്ടി വാദിച്ചുവന്നതും ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ ആ ക്രമം പരാജയപ്പെടുകയേയുള്ളൂവെന്നുള്ളത് നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിന്റെ ഇതുവരെയുള്ള ചരിത്രം തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ ശക്തിയായി പിൻതാങ്ങുന്നു.

Mrs. Meenakshi N. Menon (Nominated).—I also strongly support this motion.

* മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ (Ezhuvas South).—രണ്ടു കാരണങ്ങൾ എനിക്ക് ഈ ബില്ലിനെക്കുറിച്ച് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്പൂതിരി ബില്ലോ പാസ്സാക്കുകയില്ല; തീയ്യബിൽ മേലാൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ പാസ്സാക്കുവാനും അധികാരമില്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായവ്യക്തി ലാമെമ്പരവർകൾ സൂചിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് ചില സംഗതികൾ എനിക്ക് പറയേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. നമ്പൂതിരി ബില്ലിന്റെ ആവശ്യകതയെപറ്റി ഇവിടെ പ്രസംഗിക്കുക ഉണ്ടായി. നമ്പൂതിരി സമുദായത്തെക്കുറിച്ചറിവുള്ളവരോടും അതിനുവേണ്ടിയുള്ള നിയമനിർമ്മാണചരിത്രം അറിയാവുന്നവരോടും എന്തുകൊണ്ട് നിയമമായില്ലെന്ന് ശരിക്കറിയാവുന്നവരോടും ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകമെടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടു കാൗമില്ല. ലാമെമ്പരവർകൾക്ക് ഇതിനെ എത്രക്കുവാൻ പരമാത്മത്തിൽ യാതൊരു ത്വായവുമില്ല. എന്നിട്ടും വളരെ അധികം വിഷമിച്ചതിൽ എനിക്ക് ദ്രോഹത്തോടു് അനുകമ്പ ഉണ്ട്. എന്തെല്ലാം അബദ്ധങ്ങൾ ആണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുകൂട്ടിയത്. നിയമവശങ്ങളും മറ്റും എനിക്ക് അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തോടു് സമാധാനം പറയാമായിരുന്നു.

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

സിവിൽ മാർജിട്ട് ബിൽ കത്തോലിക്കാ സമുദായം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ? കത്തോലിക്കാ പള്ളിയുടെ പിന്നിൽ നിൽക്കുന്ന ആളുകൾ ശക്തിയായി എടുത്തിട്ടും ഈ നിയമസഭ ഇല്ലാത്ത കാലത്തുതന്നെ കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റിന്റെ പരമാധികാരപയോഗിച്ച് കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിന്റെ തലയിൽ കെട്ടിവെച്ചത് ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടോ?

Mr. Thomas Manjuran (*Government Advocate and Law Officer*).—It contains absolutely no compelling provisions.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ (*Ezhuvas South*).—കത്തോലിക്കാ പള്ളി സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടോ? കത്തോലിക്കാ സമുദായം ഇതിനെ എടുത്തില്ലേ? കത്തോലിക്കാ പള്ളി ഇതിനെ എടുത്തില്ലേ? കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റ് പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ള സിവിൽ മാർജിട്ട് റഗുലേഷനെ കത്തോലിക്കാ സമുദായം സഭ വിളിച്ചുകൂട്ടി പ്രതിഷേധിച്ചില്ലേ? ഞാൻ കൊണ്ടുവന്ന സിവിൽ മാർജിട്ട് ബിൽ ഇവിടെയുള്ള സകല കത്തോലിക്കാ മെമ്പർമാരും എടുത്തില്ലേ? നിയമജ്ഞനായ നിയമമെമ്പർ പറയട്ടെ ഇതിന് സമാധാനം.

ഞാൻ പറയുന്നു ഈ നമ്പൂതിരി ബില്ലിന്റെ കാര്യത്തിൽ തീയ്യ ബില്ലിന്റെകാര്യം ലാമെമ്പർ എടുത്തുപറഞ്ഞത്—Unparliamentary അല്ലെങ്കിൽ—നന്നായാണ്. തീയ്യബില്ലിന് ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിന് നിന്ന് കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റ് രൊളെ ഇറക്കുമതിചെയ്തു. എന്റെ സമുദായത്തിന്റെ സർവ്വ സ്ഥിതികളും ഫം കൊല്ലത്തോളമായി പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞാൻ എന്റെ സമുദായത്തിനുവേണ്ടി എപ്പോഴും വേലചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞാൻ സമുദായത്തിനുവേണ്ടി ആവശ്യപ്പെടുന്ന സംഗതികൾക്കെതിരായി പറയുവാൻ ഈ ലാമെമ്പർക്കോ കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റിനോ അധികാരമില്ല. എന്നെപ്പോലെയും മറ്റും ഈഴവ മെമ്പർമാരെപ്പോലെയും ഞങ്ങളുടെ സമുദായത്തെ കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റും ലാമെമ്പറും സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. അതു പോകട്ടെ; ഇനിയെങ്കിലും ഇതു പറയാതിരുന്നാൽ കൊള്ളാം.

പ്രായോഗികമായി നോക്കിയാൽ നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിൽനിന്ന് ഈ ബില്ലിനു യാതൊരു എതിരും ഉണ്ടായില്ല. ബുദ്ധിയുള്ളവർ എടുപ്പത്തിൽ അറിയുവാൻ കഴിയുന്നമാതിരി നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിൽനിന്നു ഏറ്റവും വലിയൊരു പൊതുജനാഭിപ്രായം ഈ ബില്ലിനുണ്ട്. ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റി ഏതെല്ലാം പ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞു വിശ്വസിക്കാമോ അതെല്ലാം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എതിരുകാണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? നിങ്ങളെക്കാളൊക്കെ നമ്പൂതിരി സമുദായത്തോടനുക്രമമില്ലാത്തവരാണ് ഞങ്ങൾ? എത്രയോ കാലമായി വാദിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് നമ്പൂതിരി സമുദായത്തോടു വല്ല വിരോധവുമുണ്ടോ? പത്തു കൊല്ലത്തോളമായി ഈ വാദം നടക്കുന്നു.

നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനുവരെ നോക്കിനിന്ന നിലയിൽനിന്ന് വേറെ ഒരു നിലയിലേയ്ക്കു മാറേണ്ടയാവശ്യമുണ്ടെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്നത്. നമ്പൂതിരി സമുദായം മറ്റു സമുദായങ്ങളെപ്പോലെയല്ല. നമ്മുടെ നാട്ടുവാഴ്ചവാനുള്ള മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ പിതാക്കന്മാരാകേണ്ടവരാണ് നമ്പൂതിരിമാർ. അവരുടെ സാമുദായികവും സാമ്പത്തികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടിയുള്ള സൗകര്യങ്ങളുണ്ടാക്കാത്ത ഒരു നിയമസഭ, ആ നിയമസഭയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം എന്താണെന്ന് നല്ല പോലെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതാണ് പറയേണ്ടത്. നമ്പൂതിരി സമുദായം പഠിപ്പിപ്പാത്തവരായാലും, ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരായാലും അവരിൽ എന്തുതന്നെ കുറവുണ്ടായാലും മേലാൽ ആ കാരണം പറയേണ്ടതില്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. അവർ എപ്പോഴും വലിയൊരു സമുദായമാണ്. വളരെ ആദരവോടുകൂടി നോക്കേണ്ട ഒരു സമുദായമാണ്. ആ സമുദായത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ട് ഇത്ര അലക്ഷ്യമായി പെരുമാറുന്നതു ശരിയല്ല. നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിന്റെ വളരെകാലമായി ഇടവിടാതെയുള്ള മുറവിളിയ്ക്കൊരു സമാധാനമുണ്ടാക്കുവാൻ, ഗവണ്മെന്റിനുള്ള വിഷമത്തെ പരിഹരിച്ചിട്ടെങ്കിലും, ശ്രമിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഭയങ്കരമായ വിപത്തുകൾക്കു ഇടയാകും. കൊട്ടാരത്തിൽ പോകുന്ന നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിൽപെട്ട യുവാക്കന്മാർ സത്യാഗ്രഹത്തിനും മറ്റും പോയിട്ടുള്ളവരാണ്. അതൊന്നുമാലോചിക്കാതെ തൽക്കാലം കിട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിവെച്ചുകൊണ്ട്, ഗവണ്മെന്റിനുള്ള വിഷമങ്ങൾക്കു കുറയ്ക്കുവാനുള്ള ഉത്സാഹം കാണിക്കാതെ, മടിയെമാത്രം മുമ്പുനിർത്തിക്കൊണ്ട് ഈ പ്രധാന കാര്യത്തിൽ ഉദാസീനത കാണിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും ക്ഷണവുമല്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട അഡ്വർ മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ നിയമ നിർമ്മാണ വിഷയത്തിൽ കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റ് പുരോഗതിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിനു പകരം “പശുവിന്റെ വാലുപോലെ” കീഴ്പ്പോട്ടു പോകുന്നതു വളരെ സങ്കടകരമായിരിക്കുന്നു.

ഗവണ്മെന്റ് ആദ്യം സമ്മതിച്ച ഒരു നിയമമാണിത്. ആ നിലയിലായിരുന്നു ഇതുവരെയുള്ള പെരുമാറ്റവും. നിങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയാൽ പിന്നെ ഞങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടെടുത്തുകൊള്ളാമെന്നുള്ള നിലയാണ് ഗവണ്മെന്റ് എടുത്തിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ആ ഭാവമെല്ലാം മാറിയിരിക്കുന്നു. നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിലെ ഒരു ഗംഗം ഈ നിയമസഭയിലുണ്ടെന്നുള്ള കാരണം നോക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രതിനിധി ആയിട്ടല്ല ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നത്. നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിലെ യാഥാസ്ഥിതികന്മാരായ ജന്മിമാരുടെ പ്രതിനിധിയാണദ്ദേഹം. അങ്ങനെയുള്ള യാഥാസ്ഥിതികന്മാരുടെ പ്രതിനിധി പറയുന്നതിൽ കൂടതൽ മറ്റൊരു അഭിപ്രായമാണ് ഗവണ്മെന്റിനുള്ളത്. നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിലെ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രതിനിധി, എതിരില്ലാതെ തിരിഞ്ഞെടുത്ത പ്രതിനിധി.—

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് (*Landholders*).—എതിരുകളായിരുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ (*Ezhuvas South*).— എതിരുകളായിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിന് മറ്റൊരു തെളിവുവേണ്ട. ഇതിന്റെ ചരിത്രം മുഴുവൻ ഗവണ്മെന്റിന് അറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ നിലയെ നോക്കണമെന്നോർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതുവരെ ഗവണ്മെന്റ് നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ എടുത്ത നിലയെങ്കിലും ഇതിലെടുക്കണം. “ഞാനൊന്നുമറിഞ്ഞില്ലേ രാജനാരായണാ” എന്നുള്ള മട്ടിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ അനുമതിക്കു പോകുന്നതുവരെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നയം അനുസരിക്കണം. ബഹുമാനപ്പെട്ട പള്ളിപ്പറമ്പ് മെമ്പർവർകൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് അതിശയോക്തിയല്ല. അക്ഷരം പ്രതി വാസ്തവമാണ്. ഈ സ്ഥിതികളെല്ലാം ദിവാൻജി അവർകളും നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. അദ്ദേഹം ഈ സംഗതി പുനഃജീവിപ്പിച്ച് ഇതിൽ എത്രത്തോളം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായാലും അതിനെല്ലാം പാടുവാനുള്ള കഴിവുകൾകൊണ്ട് പാടുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഉത്സാഹിക്കണം എന്നുള്ള അപേക്ഷയാണെന്നുള്ളത്. നമ്പൂതിരി സമുദായം ഈ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ അധികകാലം സഹിക്കുമെന്നെങ്കിലും അറിയാം.

ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞ ശ്രീശങ്കരാചാര്യർ ജനിച്ച ഒരു സമുദായമാണ് എന്ന്. ആ ശങ്കരാചാര്യരെ ജനിച്ചതിന്റെ ശക്തി ഇനിയും ആ സമുദായത്തിൽ നിന്ന് മുഴുവനും പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് ആരും വിചാരിക്കേണ്ട. ആ ശക്തികളെല്ലാം നിർമ്മാണമായ അഗ്നിപർവ്വതപോലെ ആ സമുദായത്തിൽ ഇനിയും ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അദ്വൈതശാസ്ത്രം വഴിയാണ് ശ്രീശങ്കരാചാര്യരുടെ ശക്തിലോകത്തിൽ പ്രചരിച്ചതെങ്കിൽ ഒരു സമുദായ പ്രസ്ഥാനമായിട്ടായിരിക്കും. നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിൽ നിശ്ശബ്ദമായി കിടക്കുന്ന ആ ശക്തി ലോകത്തിൽ വരുവാൻപോകുന്നത്. കറെ ഭാവനാശക്തിയോടുകൂടി, കറെ അനുകമ്പയോടുകൂടി ഈവക കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നപേക്ഷയുണ്ട്. ഈ നിയമനിർമ്മാണകേവലം നമ്പൂതിരി സമുദായത്തെ മാത്രമല്ല സംബന്ധിക്കുന്നത്. ഇനം കൊച്ചിയിലുള്ള സർവ്വ സമുദായങ്ങളേയും സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു നിയമമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ഈ വിഷയത്തിൽ കാണിക്കുന്ന അനാസ്ഥ കറെ വിടണമെന്നോ, കൂടുതൽ ആനുകൂല്യം കാണിക്കണമെന്നോ അപേക്ഷിക്കാതെ നിവൃത്തിയുല്ല.

*മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയർ (*Nellayi*).—സർ, ഈ ബില്ലിന്റെ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടപറ്റി യാതൊന്നുമറിയാതെ വലിയൊരു ഭീർഘ പ്ര

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

സംഗം ചെയ്യുവാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ലാമെമ്പറെ കൊണ്ടുവന്നു ഈ നിയമസഭയിൽ വേറെ ആരെങ്കൊണ്ടും സാധിക്കുമെന്നതിന്നു തോന്നുന്നില്ല. അദ്ദേഹം സ്വന്തം അഭിപ്രായമായിട്ട് പറഞ്ഞതാണെങ്കിൽ ഇത്രവലിയ അബദ്ധങ്ങൾ പറയുവാൻ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. അദ്ദേഹം പ്രസംഗം തുടങ്ങിയ ഉടനെതന്നെ ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ നിലയിലാണ് പറയുന്നത്, എന്റെ സ്വന്തം നിലയിലായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ അബദ്ധങ്ങൾ പറയുമായിരുന്നില്ല. എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ തെറ്റിപ്പോയിരുന്നു. ഇത്രവലിയ പ്രസംഗത്തിൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന് യാതൊന്നും പറയാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ ബിൽ അത്യാവശ്യമാണെന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഇത്രമാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളൂ. ഈ ബില്ലിനെ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു അയയ്ക്കണമെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

Deputy President.—The motion before the House is that the Cochin Nambudiri Kudumba Bill be read in Council.

Motion was put and carried.

Secretary to the Council.—The title of the Bill is 'The Cochin Nambudiri Kudumba Bill.'

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar (Nellayi).—I move that that bill be referred to a select Committee consisting of the following members:

Messrs. P. Govinda Menon, K. Ashtamoorthi Nambudiripad, M. Sivarama Menon, P. Kumaran Ezhuthassan, Mr. K. P. Kannan Nair, Mrs. Meenakshi N. Menon and the mover.

Mr. K. Ashtamoorthi Nambudiripad Nominated.—Sir, I suggest that Dr. A. R. Menon and Mr. T. K. Nayar be also included.

Mr. V. K. Kutty (Muslims).—I second it.

Mr. K. P. Kannan Nayar (Joint Secretary to Government).—Why do you want a Government Member on the Committee?

Deputy President.—A Government Member in charge of the department is necessary on the Committee.

Mr. T. S. Narayana Ayyar (Secretary to Government).—The attitude of Government is that they will oppose the Bill in all its stages. Therefore Government do not insist upon

having a Government Member on the Committee. I have the good fortune to be in charge of the Law and Justice Department of which Legislation is one section. It makes absolutely no difference to us whether I sit on the Committee or the Government Advocate. Therefore I would very gladly delegate it to the Government Advocate.

Mr. T. K. Nayar (Pazhayannur).—I move that the Deputy President be nominated in place of Mr. K. P. Kannan Nayar as they show so great a reluctance in serving on the Committee.

Deputy President.—It is not necessary. The Committee is alright now.

Motion that the Bill be referred to a Select Committee was put and carried.

Deputy President.—The Law Member will be the Chairman of the Committee and the Committee will report within three months.

The Cochin Village Panchayat Regulation Amendment Bill.

Mr. A. Narayana Menon (Vyttila).—I move that the Cochin Village Panchayat Regulation Amendment Bill be read in Council. I do not think that any lengthy speech is necessary. There is some difficulty in Section 27 of the Village Panchayat Regulation. The proviso to that section says that Panchayat Courts cannot entertain suits and applications unless they are brought within three years of the cause of action. In 25 Cochin 1 it has been decided that no such suit or application can be filed in the Munsiff's Court either. This has created many difficulties. A similar amendment has been effected both in Travancore and British India. I move that the Bill be read in Council.

Mr. V. K. Kutty (Muslims).—I second it.

Motion was put and carried.

Secretary to the Council.—The title of the Bill is 'The Cochin Village Panchayat Regulation Amendment Bill.'

Mr. A. Narayana Menon (Vyttila).—I move that the Bill be referred to a select Committee consisting of the Government Advocate, the Director of Public Health and Panchayats, Messrs. A. V. Moothedan, T. K. Nayar and the Mover.